

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

האחרת כסף ושבעים המזרק האחר כל כסף הכלים
 86 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפורת זהב
 שתיים עשרה מלאות קטורת עשרה עשרה הכסף
 87 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: כל
 הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר
 כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
 88 שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים
 וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים בני
 שנה ששים זאת חנפת המזבח אחרי המשח אתו:
 89 ובכא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את
 הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת
 מבין שני הכרבים וידבר אליו:

quam sa-
crificiorum.

פ פ פ לו 36

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן קא
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה
 3 יאירו שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אל מול פני
 המנורה העלה נרתי כאשר צוה יהוה את משה:
 4 וזה מעשר המנרה מקשה זהב ער ירכה ער פרח
 מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה בן
 עשה את המנרה:

Cap. VIII.
Deus in-
struit Aha-
ron, quomo-
do candelabrum ac-
cendat: ac
de eius ope-
re fit men-
tio.

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים מתוך בני ה
 6 ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם לטהרם הוה
 עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו
 8 בגדיהם והטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת
 9 בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת:
 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את
 10 כל עדת בני ישראל: והקרבת את הלויים לפני יהוה
 11 וסמכו

Leuitarum
purificatio,
& electio
ex cuncto
populo, ad
tabernaculi
admini-
strationem:
& sacrifi-
cia, qua ad
sui expia-
tionem erant
allaturi.

11 וּסְמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם: וְהִנִּיף אֹהֶרֶן
 אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
 12 לְעֹבֵר אֶת עֲבֹדַת יְהוָה: וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל
 רֹאשׁ הַפָּרִים וְעִשָּׂה אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת הָאֶחָד
 13 עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם: וְהַעֲמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם
 לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנָיו בְּנֵי וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה:
 14 וְהִבְרַלְתָּ אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם:
 15 וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵר אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְשִׁהַרְרַת
 16 אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: כִּי נִתְּנִים נִתְּנִים הֵמָּה לִי
 מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פְּטֹרַת כָּל רוֹחַס בְּכוֹר כָּל
 17 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי: כִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּבָנָי
 18 יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה בְּיוֹם הַכְּתִי כָל בְּכוֹר בְּאַרְצִי
 מִצֵּרִים הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי: וְאָקַח אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת
 19 כָּל בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתְּנָה אֶת הַלְוִיִּם נִתְּנִים
 לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֹבֵר אֶת עֲבֹדַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 יְהִי בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגִשְׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ:
 20 וְעָשָׂה מִשָּׁה וְאֹהֶרֶן וְכָל עֹדֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם
 כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְלוּיִם כִּן עָשׂוּ לָהֶם
 21 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּחֲטְאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בְגָדֵיהֶם וַיִּנָּף
 אֹהֶרֶן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהֶם אֹהֶרֶן
 22 לְטָהָרָם: וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵר אֶת עֲבֹדַתָם
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנָיו בְּנֵי כָאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת מֹשֶׁה עַל הַלְוִיִּם כִּן עָשׂוּ לָהֶם:

*Quod
 Deus acce-
 perit Levi-
 tas pro re-
 demptione
 primogeni-
 torum,
 quos prius
 sanctifica-
 verat, eof-
 que tradi-
 derit sacer-
 dotibus ad
 tabernacu-
 li admini-
 strationem.*

*Lex; quod
 Levit. a
 vicesimo
 quinto an-
 no, ad ta-
 bernaculi
 ministe-
 rium ingre-*

23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת אֲשֶׁר לְלוּיִם
 מִבְּנֵי חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִבֹּא לְצַבֵּא צְבֵא
 24 כֹּה עֲבַדְתָּ אֹהֶל מוֹעֵד: וּמִבְּנֵי חָמֵשִׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְבֵּא
 25 הָעֹבֵדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: וַיִּשְׂרַת אֶת אֹתוֹ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 לְשֹׁמֵר

לשמר משמרתו עבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים
במשמרתם :

liantur; & quinquagesimo anno vacare liceat eis.

Cap. IX. Adventante die, qua Deus servari jussit paschalis arietis ceremoniam, illam iterum per Moysen populo commendat.

6 Cum aliqui propter immunditiam impedimentum non possent celebrare pascham, id est paschalem arietem; accesserunt ad consulendum Moysen, quid agere deberent.

9 Hac occasione Deus legem instituit, quod, qui paschali tempore immundus fuerit, aut in itinere commoretur, illud celebret decima quarta die mensis sequentis.

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו
בני ישראל את הפסח במעדו: בארבעה עשר יום
בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל
חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל
בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח בראשון ה
בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל:
ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו
לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב ארת
קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כייחיה טמא לנפש או כדרך
רחקה לכם או לדרתי כסו עשה פסח ליהוה: בחדש
השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על
מצות ומרדים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר
ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו:
והאיש אשר הוא טהור וכדרך לא יהיה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו שא האיש ההוא:
וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו בן יעשה חקרה אחרת יהיה לכם ולגר
ולאזרח הארץ: וביום הקים את

14 Quod peregrinus etiam pascham celebret.

המשכן

קמץ
בטרא

נקוד
עלה